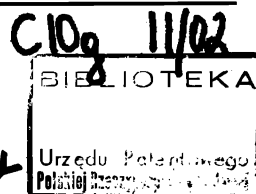

20 czerwca 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13646.

Kl. 23 b 5.

Edward Erdheim
(Drohobycz, Polska).

Sposób rozszczepiania ciężkich węglowodorów na niżej wrzące.

Zgłoszono 2 marca 1929 r.
Udzielono 28 kwietnia 1931 r.

Istota wynalazku polega na tem, że naczynia lub rury w urządzeniu do rozszczepiania węglowodorów, przez które przepuszcza się wyższą frakcję węglowodorów w stanie płynnym lub lotnym, wykonane są z mosiądzu lub bronzu, lub też z obu tych stopów, albo wewnętrzna powierzchnia tych naczyń zupełnie lub częściowo pokryta jest temi stopami, albo też naczynia te wypełnione są całkowicie lub częściowo opiłkami lub odłamkami wyżej wymienionych stopów. Proces rozszczepiania ciężkich węglowodorów na niżej wrzące odbywać się może pod ciśnieniem atmosferycznym lub pod ciśnieniem zwiększonym, albo pod ciśnieniem zmniejszonym.

Temperatura, którą stosuje się przy rozszczepianiu stanowi 550°—750°C, oznacza się ją doświadczalnie. Obecność mosiądzu lub bronzu, które pełnią rolę katalizatorów, powoduje, że przy rozszczepianiu węglowodorów wcale lub prawie wcale nie osadza się koks, dzięki czemu nie następuje zatkanie aparatury, oraz unika się całkowicie niedogodności, występujących przy rozszczepianiu węglowodorów, a spowodowanych osadzeniem się koksu.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób rozszczepiania ciężkich węglowodorów.

wodorów na niżej wrzące, znamieny
tem, że jako katalizatory, zapobiegające
wytwarzaniu się i osadzaniu koksu stosuje
się mosiądz lub bronz bądź w postaci na-
czyń lub rur, w których przeprowadza się
rozszczepianie, bądź w postaci wykładziny

naczyń lub rur, służących do przeprowa-
dzenia tego procesu, bądź też w postaci o-
piłków, wypełniających te naczynia lub
rury.

E d w a r d E r d h e i m.